

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1 По1 13/19
03.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Вучка Мирчића, председника већа, Милене Рашић, Мирјане Поповић, Душка Миленковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са самосталним саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ (рођ. ...) и ДД**, због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног ББ, адвоката Петра Стојановића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Мирка Стојановића, браниоца окривљене ГГ (рођ. ...), адвоката Душице Стојановић и браниоца окривљеног ДД, адвоката Данијеле Стојановић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1.бр.184/16 од 04.12.2018. године, у **седници већа одржаној у дане 01. и 02. октобра 2019. године**, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Жељка Јочића, окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката Петра Стојановића, браниоца окривљене ГГ, адвоката Душице Стојановић и бранилаца окривљеног АА, адвоката Крсте Бобота и Дејана Радмиловића, а у одсуству уредно обавештених окривљене ГГ и окривљеног АА, **дана 03. октобра 2019. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног ББ, адвоката Петра Стојановића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Мирка Стојановића, браниоца окривљене ГГ, адвоката Душице Стојановић и браниоца окривљеног ДД, адвоката Данијеле Стојановић, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1.бр.184/16 од 04.12.2018. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1.бр.184/16 од 04.12.2018. године, ставом I изреке, окривљени ВВ, ГГ (рођ. ...) и ДД, оглашени су кривима због извршења продуженог кривичног дела неовлашћена

производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 у вези члана 61 Кривичног законика, а окривљени ББ, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика и осуђени и то: окривљени ББ, на казну затвора у трајању од пет година, у коју му се урачунава време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора, у периоду од 22.06.2016. године до 19.04.2018. године, окривљени ВВ, на казну затвора у трајању од шест година, у коју му се урачунава време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана уз електронски надзор, почев од 22.06.2016. године па до 19.04.2018. године, окривљена ГГ (рођена ...) на казну затвора у трајању од 5 година, у коју јој се урачунава време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана уз електронски надзор, почев од 22.06.2016. године, па до 21.05.2018. године и окривљени ДД, на казну затвора у трајању од шест година и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана уз електронски надзор, у периоду од 22.06.2016. године, па до 19.04.2018. године.

На основу одредбе члана 246 став 7 Кривичног законика у вези са чланом 87 Кривичног законика, према окривљенима ВВ и ДД изречена је мера безбедности одузимања предмета, те је од окривљеног ВВ одузето 6 ПВЦ пакета опојне дроге – марихуане, коју чине осушени делови биљке cannabis (коноплје), која садржи психоактивну контролисану супстанцу ТХЦ (тетрахидроканабинол) и од окривљеног ДД 9 ПВЦ пакета опојне дроге – марихуане коју чине осушени делови биљке cannabis (коноплје), која садржи психоактивну контролисану супстанцу ТХЦ (тетрахидроканабинол), а на основу потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, УКП, СБПОК, број Ку-87/16 од 22.06.2016. године.

На основу члана 87 Кривичног законика, према окривљенима ББ, ВВ, ГГ (рођ. ...) и ДД, изречена је мера безбедности одузимања предмета, те је од окривљеног ББ одузет један мобилни телефон марке “Samsung”, модел GT-E 1200 M, црне боје, ИМЕИ броја ..., са припадајућом СИМ картицом, серијског броја ...; од окривљеног ВВ – једна метална тацна са једним улошком СИМ картице и једном сламчицом, розе боје, један мобилни телефон црне боје, марке “Nokia”, модел С2, ИМЕИ броја ..., са СИМ картицом мобилног оператера “ВИП”, серијског броја ... и припадајућом батеријом; један мобилни телефон црне боје, марке “Nokia”, модел Х1, ИМЕИ бројева ... и ..., са СИМ картицом мобилног оператера “МТС”, серијског броја ... и припадајућом батеријом; од окривљене ГГ (рођене ...) – један мобилни телефон марке “Samsung”, црне боје, ИМЕИ броја ..., са припадајућом картицом “ВИП” оператера број ... и једна СИМ картица “МТС” мобилног оператера броја ... и од окривљеног ДД – један мобилни телефон марке “Samsung”, модел GT-E 1200R, ИМЕИ број ..., са СИМ картицом серијског броја ...; један мобилни телефон марке “Samsung”, модел GT-E 1200, ИМЕИ број ..., са СИМ картицом серијског броја ...; један мобилни телефон марке “Nokia” Х3-00, ИМЕИ броја ..., са СИМ картицом броја ..., серијског броја ...; један мобилни телефон марке “Nokia”, модел 6100, без батерије и без СИМ картице, ИМЕИ броја ...; један мобилни телефон марке “Sony Ericson”, ИМЕИ броја ..., са батеријом и без СИМ картице; једна СИМ картица “ВИП” оператера, серијског броја ...; једна меморијска картица марке “Kingston”, micro CD, број 091608 и два држача СИМ картице следећих бројева: ... и ..., а на основу потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, УКП, СБПОК, број Ку 87/16 од 22.06.2016. године.

На основу одредбе члана 262 ЗКП, окривљени ББ, ВВ, ГГ (рођена ...) и ДД су обавезани да сnose све трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити накнадно одлучено посебним решењем, као и да плате трошкове судског паушала у износу од по 15.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Ставом II изреке, на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени АА је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика. На основу члана 265 ЗКП, одлучено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

На основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљени ББ је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика. На основу одредбе члана 348 став 6 Кривичног законика у вези са чланом 87 Кривичног законика и чланом 535 став 1 ЗКП, према окривљеном ББ изречена је мера безбедности одузимање предмета и то једног метка калибра 9мм и једног метка калибра 7,65мм, а на основу потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, УКП, СБПОК, број Ку 87/16 од 22.06.2016. године. На основу одредбе члана 265 ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Петар Стојановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да другостепени суд првостепену пресуду преиначи и окривљеног ББ ослободи одговорности или да исту укине и врати на поновно одлучивање, тражио је да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа,

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Мирко Стојановић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење, или да побијану пресуду преиначи тако што ће утврдити да је окривљени ВВ извршио једно продужено кривично дело у саизвршилаштву неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика и осудити га на казну затвора у трајању од 3 године, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана уз електронски надзор, почев од 22.06.2016. године па до 19.04.2018. године, и да донесе одлуку којом ће трошкови судског поступка и судског паушала пасти на терет буџетских средстава,

-бранилац окривљене ГГ, адвокат Душица Стојановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљену ГГ (рођену ...) осуди на блажу казну, или да побијану пресуду укине или да одржи претрес, саслуша као сведоке прикривене иследнике под псеудонимом “ВТ 45” звани “...” и “ВТ 55” звани “...”, уз захтев да заједно са окривљеном буде обавештена о седници већа и

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Данијела Стојановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, одлуке о казни и трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, или да исту преиначи тако што ће окривљеног ДД осудити на блажу казну и то за кривично дело из члана 246 став 1 Кривичног законика, као и да преиначи одлуку о трошковима поступка, тако да исти падну на терет буџетских средстава, с обзиром на лоше материјално стање окривљеног и његову немогућност да надокнади исте. Ван рока за изјављивање жалбе, тражила је да буде обавештена о седници већа, ком захтеву није удовољено.

Одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал поднели су:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Крсто Бобот, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење исту одбије као неосновану у односу на став II изреке првостепене пресуде и у том делу пресуду потврди, уз захтев да заједно са окривљеним АА буде обавештен о седници већа,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Петар Стојановић, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење првостепену пресуду преиначи и ослободи одговорности окривљеног ББ или да првостепену пресуду укине и врати на поновно одлучивање, и

-бранилац окривљене ГГ, адвокат Душица Стојановић, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, жалбу Тужилаштва за организовани криминал одбије као неосновану, уз захтев да о седници већа буде обавештена заједно са окривљеном.

У писаном изјашњењу Ктж.бр. 13/19 од 22.05.2019. године, заменик Тужиоца за организовани криминал је предложио да Апелациони суд у Београду жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Петра Стојановића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Мирка Стојановића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Данијеле Стојановић и браниоца окривљене ГГ, адвоката Душице Стојановић, одбије као неосноване, а да усвоји жалбу ТОК-а, укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, одржао седницу већа у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Жељка Јочића, окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката Петра Стојановића, браниоца окривљене ГГ, адвоката Душице Стојановић и бранилаца окривљеног АА, адвоката Крсте Бобота и

Дејана Радмиловића, а у одсуству уредно обавештених окривљене ГГ и окривљеног АА, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је након оцене жалбених навода и предлога, и навода и предлога одговора на жалбу, а имајући у виду и предлог заменика Тужиоца за организовани криминал, у писаном поднеску, те наводе присутних странака на седници већа, нашао:

-жалбе су неосноване.

Приликом разматрања жалбених навода браниоца окривљеног ББ, адвоката Петра Стојановића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Мирка Стојановића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Данијеле Стојановић, и браниоца окривљене ГГ, адвоката Душице Стојановић који се тичу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, Апелациони суд, Посебно одељење налази да изрека пресуде не противречи сама себи нити разлозима, као и да првостепена пресуда садржи разлоге о одлучним чињеницама, у којима су, у складу са одредбама члана 428 ставови 6 и 8 ЗКП, одређено и потпуно изнете чињенице које су утврђене у поступку, из којих јасно произлази који докази потврђују или не потврђују чињенице од важности за доношење законите одлуке у овој кривичноправној ствари, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају чињенични и правни закључци првостепеног суда. Супротно жалбеним наводима браниоца окривљене ГГ, адвоката Душице Стојановић не постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датих у поступку и самих тих исправа или записника, што значи да ожалбена пресуда нема недостатака због којих се не би могла испитати њена правилност и законитост, при чему се у жалбама овај жалбени основ не конкретизује.

Што се тиче жалбених навода браниоца окривљеног ББ, адвоката Петра Стојановића који се тичу повреда одредаба кривичног поступка које су учињене током претходног поступка – да истрага није окончана у законском року, да странкама нису достављени докази, да окривљеном оптужница није достављена на латиничном писму на време, да припремно рочиште није одржано у року од 30 дана од дана потврђивања оптужнице и да нема предлога тужилаштва у погледу одређивања притвора, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, указује да се ради о релативно битним повредама одредаба кривичног поступка, које нису утицале на правилност и законитост како самог тока поступка, тако и првостепене пресуде.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног ББ, адвокат Петар Стојановић истиче да нема доказа да је окривљени ББ учинио кривично дело, а посебно да је поступао у некој групи, пре свега јер нема његових ДНК трагова на опојној дроги, а сами аудио снимци нису довољни као доказ за одлучивање, посебно што није могло да се обави вештачење његовог мобилног телефона јер, будући да се ради о старом моделу, није био погодан за вештачење. У жалби се посебно наводи да се окривљени ББ само једном састао са ... ЂЂ и да не познаје друге окривљене, те оспорава оцена доказа дата од стране првостепеног суда, истицањем да је чињенично стање остало непотпуно утврђено јер није урађено вештачење старости дроге заплењене после шест месеци, није саслушан

судски вештак који је вештачио предметну дрогу, нема доказа да ли је вештак имао дозволу и да ли је његова лабораторија на списку, није утврђено ко је власник куће у селу ..., није саслушана супруга окривљеног, није саслушан вештак који је вештачио телефонске апарате, као и вештак Биљана Јанчев из НКТЦ.

Међутим, чињенично стање у овој кривичноправној ствари је по оцени овог суда правилно и у потпуности утврђено на основу доказа који су изведени на главном претресу, те је првостепени суд правилно закључио да би извођење доказа предложених од стране одбране окривљеног ББ на припремном рочишту дана 08.09.2018. године, као и у поднесцима од 13.09.2017. године и 25.09.2018. године, а ближе наведених на странама 12 и 13 образложења побијане пресуде, било сувишно и непотребно и да би само довело до одуговлачења кривичног поступка, а по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, не би довело до бољег разјашњења ове кривичноправне ствари.

Супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд је детаљно изложио садржину доказа који су изведени на главном претресу, дао јасну и целовиту оцену истих и аргументовано изнео које одлучне чињенице из којих доказа је утврдио и зашто их је прихватио, те зашто налази да је одбрана окривљеног ББ којом је негирао извршење кривичног дела неистинита и срачуната на избегавање кривице. У односу на одлучне чињенице које се тичу критичног догађаја, супротно ставу одбране, у побијаној пресуди чињенично стање је правилно и поуздано утврђено.

Наиме, одлучне чињенице које се односе на то да је окривљени ББ извршио кривично дело за које га је првостепени суд огласио кривим, суд је детаљно анализирао и дао јасне и аргументоване разлоге за своју одлуку (на странама 79 до 84 пресуде и страни 83 у другом ставу, образложења побијање пресуде). Одбрану окривљеног ББ којом негира да је на било који начин био члан групе која се бавила продајом опојне дроге, као и да је на дан 29.01.2016. године, путовао у Суботицу са кофером у коме се налазила опојна дрога марихуана, првостепени суд је правилно оценио као неискрену и дату ради избегавања кривице, јер је, и по налажењу овог суда, у потпуности оповргнута пре свега, садржином телефонских разговора обављених између окривљеног ББ и сада осуђеног ЋЋ од 29.01. и 30.01.2016. године, снимљених по наредби судије за претходни поступак Вишег суда Врању Кпп.Пов.бр.341/15 од 10.12.2015. године, на које окривљени ББ као ни његов бранилац нису имали примедби. Приликом оцене његове одбране, првостепени суд је имао у виду и недоследности у његовим исказима, будући да је у претходном поступку навео да је само једном ишао у Суботицу и то годину дана пре критичног догађаја “са рукама у џеповима”, а да је разлог био одлазак у мађарску амбасаду са супругом ЋЋ, како би се распитао за казну која му је изречена у Мађарској због возила, док је на главном претресу навео да је ишао у Суботицу у госте јер му је ЋЋ брат од стрица.

Првостепени суд је након детаљне анализе телефонске комуникације између окривљених ББ и сада осуђеног ЋЋ, правилно нашао да је одбрана окривљеног ББ, којом је негирао припадност било каквој групи оповргнута садржином преслушаних телефонских разговора како између ових окривљених тако и између осталих окривљених, о чему је на страни 102 и 103 образложења дао аргументоване разлоге.

Наиме, недоследност у његовој одбрани, која је правилно оцењена од стране првостепеног суда, као и садржина телефонске комуникације, упућује на несумњив закључак да је окривљени ББ имао задатак да из Великог Трновца, општина Бујановац, по инструкцијама сада осуђеног ЂЂ, *прима и неовлашћено преноси* опојну дрогу канабис односно марихуану до Суботице и да је то била његова улога које је био свестан, а на шта посебно указује садржина телефонских разговора обављених дана 29.01.2016. године, између сада осуђеног ЂЂ и окривљеног ББ из којих јасно произлази да окривљени ББ по налогу ЂЂ очекује пријем дроге и потом прима од њега даље инструкције, те је правилан закључак да је конкретном приликом поступао у групи, а који жалбеним наводима његовог браниоца није доведен у сумњу.

Што се тиче жалбених навода да су наредбе за надзор и снимање телефонских разговора незаконите, јер је *одређени* број наредби донет на предлог полиције, будући да су потпуно паушални и неодређени, исти нису ни посебно разматрани, посебно што су све наредбе донете од стране судије за претходни поступак или Вишег суда у Врању или Вишег суда у Београду, Посебног одељења и докази у складу са њима, прибављени на законит начин. Првостепени суд је правилно одбио и предлог да се издвоје транскрипти телефонских разговора из списка предмета као незаконито прибављени, а своју одлуку је јасно и аргументовано образложио, при чему окривљени ББ није ни спорио током поступка да је његов глас на аудио снимцима, те је без основа и став да треба издвојити шему телефонских разговора из списка.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног ББ указује и да се посебне доказне радње не могу користити у односу на треће лице, већ само за лице у односу на кога је наредба одређена, обзиром да посебне доказне радње првостепени суд правилно користи као случајни налаз, у складу са одредбама члана 164 ЗКП.

Будући да је физичкохемијско вештачење одузете опојне дроге од стране Национално криминалистичког-техничког центра, обављено у свему у складу са правилима струке и науке, неосновани и неаргументовани жалбени наводи браниоца окривљеног ББ да није “добро урађено вештачење” одузете опојне дроге марихуане.

Жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката Мирка Стојановића, указује на присилну конструкцију наводне групе, управо са циљем да се прикаже да је 31,93 грам дроге, која је продата 14. априла 2016. године (прва кривичноправна радња) стајала код окривљеног ВВ ускладиштена од јануара и да ју је он наводно примио од сада осуђеног ЂЂа, по чијим наредбама је поступао као члан групе, иако порекло тих 31,93 грама, према тези одбране, није утврђено, а притом је и само ДНК његовог брањеника нађен на тој опојној дроги.

Међутим, првостепени суд на страни 52 образложења побијане пресуде, између осталих анализира и разговор вођен 13.04.2016. године, између окривљених ВВ и ГГ, у 16:37:44 часова, када је ВВ са броја телефона ..., позвао ГГ на број телефона ..., где ГГ, између осталог, наводи: “А јесте, а пет литара ми остало није ни начето ... кажем ти.....ал ово мора бити овако и то, узми оне лепе ... овај, оне папирне кесе, не ове ко сад”, а потом и на страни 101 образложења, разговор вођен 03.05.2016. године, између окривљеног ВВ и сада осуђеног ЂЂ у 14:58:55 где ВВ наводи: “А друже па јел сте тамо код мене на викендаји мерили све да је то онај прах што је *осто* брата, једном си ти

рекао да извадим, ја сам извадио мало и то је то!”, а који управо указују да се ради о *остатку* дроге од раније.

Чињеницу да је окривљени ВВ опојну дрогу набавио од ЂЂ, а преко његовог кума ДД, првостепени суд утврђује из телефонских разговора који су цитирани на странама 84-98 образложења побијане пресуде, а који јасно, и по налажењу овог суда, указују на припадност групи – посебно разговори између окривљених ВВ и сада осуђеног ЂЂа, те окривљених ВВ и ДД, као и окривљених ВВ и ГГ, на континуитет сарадње и уходаност групе (на ово посебно указује комплетан разговор између окривљене ГГ и окривљеног ВВ од 13. априла – где се помиње начин на који су раније пословали). Такође, и из других разговора односно телефонске комуникације је очигледно је да је окривљени ДД набављао дрогу од сада осуђеног ЂЂ и исту доносио у викендицу окривљеног ВВ.

Првостепени суд, супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног ВВ, за свако дело у саставу продуженог дела конкретизује радње сваког од окривљених, те правилно налази да је у односу на продају опојне дроге у количини од 31,93 грама, улога окривљеног ВВ била да *премерава и пакује дрогу* у својој викендици, у Суботици, а у односу на другу, трећу и четврту радњу *као нуђење дроге на продају прикривеним иследницима*, што јасно произлази из транскрипата, а његово присуство приликом предаје дроге прикривеним иследницима, јасно указује на подељене улоге окривљених. Неспорно учествовање окривљеног ВВ у директној продаји дроге, на начин како је то описано у изреци пресуде, управо указује на његову неспорну улогу као припадника групе.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, чињеница што се у телефонским разговорима помињу и други евентуални добављачи са којима контактира окривљена ГГ, као и то што окривљени ВВ, евидентно, тражи друге добављаче, не утиче на правилност закључка првостепеног суда да су они били припадници групе сада осуђеног ЂЂа, јер очигледно припадност овој групи није искључивала могућност набављања дроге и од других лица.

Жалбом браниоца окривљеног ВВ се указује да за постојање групе није довољно да се ради о групи људи који су се повезали да изврше једно дело.

Наиме, према одредби члана 112 Кривичног законика, групу представља најмање три лица повезаних ради трајног или повремениг вршења кривичних дела, која не мора да има дефинисане улоге својих чланова, континуитет чланства или развијену структуру, те по налажењу овог суда, у конкретном случају окривљени ВВ, ГГ и ДД су извршили по једно продужено кривично дело (сачињено из више кривичних дела), а чињеница да су се повезали ради вршења кривичних дела, очигледно произлази из транскрипата, те су стога неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ да је повезивање његовог браћеника са другим окривљенима, ситуационог карактера.

Правилно је од стране првостепеног суда одбијен и доказни предлог одбране за испитивање прикривених иследника, будући да одредбе чланова 183-187 ЗКП, предвиђају могућност њиховог изузетног испитивања, за чиме, и по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, у конкретном случају није било

потребе, због присуства свих осталих доказа правилно цењених од стране првостепеног суда.

Неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ да је било евентуалног *подстрекавања* од стране прикривених иследника, јер је, по налажењу овог суда, очигледно да *они нису створили одлуку* о извршењу кривичног дела код окривљених с којима су контактирали, у ком случају би се евентуално могло радити о подстрекавању. Самим тим, неосновано је и указивање у жалби браниоца окривљеног ДД да су прикривени иследници намамили окривљене.

Што се тиче навода браниоца окривљеног ДД, адвоката Данијеле Стојановић у вези коришћења пресуде на основу споразума о признању кривице, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, истима се поставља питање у ком обиму се може таква пресуда користити у другом поступку, али се не указује и на евентуалну неправилност или незаконитост начина на који је првостепени суд исту користио, нити на евентуално утврђивање чињеница из споразума и њихову оцену на штету њеног браћеника.

Супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног ДД којима се оспорава постојање групе указивањем да су окривљени ВВ и ГГ сами креирали цену дроге, да је свако радио по свом нахођењу, те да су сусрети окривљених били повремено, првостепени суд постојање групе правилно утврђује из свих транскрипата телефонских разговора, док околност да су окривљени радили и са другим добављачима мимо поступања у оквиру групе у којој су били, није од утицаја на правилност закључка првостепеног суда у погледу њиховог поступања у саставу групе.

Указивање у жалби браниоца окривљеног ДД да су многе СМС поруке вађене из контекста, као и указивање на разговоре који не упућују на кривично дело, је без утицаја, будући да разговоре који су цитирани у жалби, првостепени суд није ниценио. Такође, жалбени наводи да су окривљени ДД и сада осуђени ЂЂ кумови, те да је природна њихова међусобна комуникација, нису од утицаја на правилност закључивања првостепеног суда који цени само комуникацију која указује да је кривично дело извршено, а неспорно је да кумови имају право да комуницирају.

Жалбом браниоца окривљене ГГ, адвоката Душице Стојановић истиче се да нема доказа да је она продала део дроге коју је 29. јануара 2016. године окривљени ББ пренео до куће сада осуђеног ЂЂ, јер се не зна ни која је то пренета количина, а окривљени ББ је могао донети и пет кила дроге сада осуђеном ЂЂ, те да је неспорно да је окривљена ГГ дана 14. априла 2016. године, продала 31,93 грама дроге прикривеним иследницима, али не као члан групе. И у овој жалби се указује на разговоре из којих произлази да окривљени делују и са другим лицима, те да се стога, према тези браниоца, може закључити да је и сада осуђени ЂЂ набављао дрогу од окривљеног ВВ који је набављао дрогу и од других особа, због чега је логично да код окривљене није постојала свест о припадништву овој групи.

Неосновани су жалбени наводи браниоца окривљене ГГ, адвоката Душице Стојановић везано за продају 918 грама марихуане, истицањем да се 9. маја 2016. године, окривљени ВВ упознаје са прикривеним иследницима и да се од тада сви разговори воде *директно* између њих, имајући у виду транскрипте телефонских

разговора из којих се јасно види улога окривљене ГГ и у наредном периоду, а иначе њена радња је опредељена као нуђење *на продају, а потом и заједно са ВВ продаја 918 грама опојне дроге марихуана*, па није од утицаја на правилност закључка првостепеног суда чињеница да у том случају није боравила у истој просторији у којој су окривљени ВВ и прикривени иследници преговарали.

Самим тим, првостепени суд правилно одбрану окривљене којом негира своју улогу у продаји 918 грама опојне дроге марихуане прикривеним иследницима, те припадност групи, није прихватио, будући да је, и по налажењу овог суда, у потпуности оповргнута доказима изведеним на главном претресу и то како садржином преслушаних и снимљених телефонских разговора и СМС порука сачињених применом посебне доказне радње тајног надзора комуникације по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења, тако и садржином извештаја о активностима прикривених иследника, које је претходно у потпуности прихватио. Приликом оцене њене одбране, а при формирању закључка да је окривљена ГГ поступала у групи и да се њена улога састојала у нуђењу на продају и продаји опојне дроге марихуане, првостепени суд је посебно имао у виду и извештаје прикривених иследника у којима је детаљно описано на који начин и са колико упорности је окривљена ГГ прикривеним иследницима нудила на продају опојну дрогу марихуану, заједно са окривљеним ВВ у означеном периоду.

По налажењу овог суда, првостепени суд је детаљном анализом изведених доказа, пре свега писаних, које је ценио у склопу са наводима одбрана окривљених ББ, ВВ, ГГ и ДД, правилно и потпуно утврдио чињенично стање и за своју одлуку дао јасне и аргументоване разлоге које у свему прихвата и другостепени суд.

Наиме, пресуда је резултат свеобухватне анализе како одбране окривљених, тако и писаних доказа изведених током доказног поступка, при чему је првостепени суд за сваку радњу извршења која се окривљенима ББ, ВВ, ГГ и ДД ставља на терет, дао јасне и аргументоване разлоге.

Из овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, заснованог на јасној и свеобухватној оцени сваког доказа посебно и свих доказа заједно, проистиче логичан и недвосмислен закључак првостепеног суда да су се у радњама окривљених ВВ, ГГ и ДД, стекли сви субјективни и објективни елементи бића по једног продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 Кривичног законика, а у радњама окривљеног ББ сви субјективни и објективни елементи бића једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика, који жалбеним наводима Тужиоца за организовани криминал и њихових бранилаца, о којима је претходно било речи, није доведен у сумњу.

Неосновано се жалбом Тужиоца за организовани криминал указује да првостепени суд приликом закључивања да окривљени нису представљали организовану криминалну групу не наводи неке друге разлоге, осим околности да је пресудом којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела закључен са сада осуђеним ЂЂ, он оглашен кривим за кривично дело из члана 246 став 3 Кривичног законика. Ово стога што првостепени суд на страни 104 у последњем ставу и на страни

105 образложења побијане пресуде, даје аргументоване разлоге због чега налази да, и поред тога што је испуњен формални елемент – постојање три лица, изведени докази не упућују на закључак да је између окривљених постојао унапред дефинисан и разрађен план за извршење кривичног дела односно споразум о карактеру криминалне активности довољан за постојање организоване криминалне групе. Приликом доношења оваквог закључка, првостепени суд се правилно осврће и на чињеницу да је пресудом којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела закључен са сада осуђеним ЂЂ, он оглашен кривим и осуђен за извршење кривичног дела из члана 246 став 3 у вези става 1 у вези са чланом 61 Кривичног законика, те супротно наводима жалбе, не сазнива свој закључак само на овој чињеници.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о казни, разматрајући жалбе Тужиоца за организовани криминал и бранилаца окривљених ГГ и ДД, а у односу на окривљене ББ и ВВ, у складу са одредбом члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно од олакшавајућих околности на страни окривљеног ББ ценио његове личне и породичне прилике – да се ради о породичном човеку, ожењеном, оцу четворо малолетне деце, те његово коректно држање пред судом, на страни окривљених ВВ и ДД њихове личне и породичне прилике – да ВВ живи у ванбрачној заједници и да је отац једног детета, а окривљени ДД отац троје деце, да су неосуђивани, њихово коректно држање пред судом, као и чињеницу да су делимично признали извршење кривичног дела, а на страни окривљене ГГ, рођене Јовичин, њене личне и породичне прилике – да се ради о релативно младој особи, рођеној 1988. године која је у међувремену засновала брачну заједницу, да раније није осуђивана, као и чињеницу да је делимично признала извршење кривичног дела и њено коректно држање пред судом. Утврђеним олакшавајућим околностима на страни окривљених ББ, ВВ, ГГ и ДД, првостепени суд је дао правилан значај, када их је у одсуству отежавајућих околности, имајући у виду изузетно велику друштвену опасност кривичног дела које су окривљени починили, осудио и то: окривљеног ББ на казну затвора у трајању од пет година, окривљеног ВВ на казну затвора у трајању од шест година, окривљену ГГ, рођену ... на казну затвора у трајању од пет година и окривљеног ДД на казну затвора у трајању од шест година и шест месеци.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, овако одмерене казне затвора су нужне и довољне да се у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописане одредбом члана 4 став 2 Кривичног законика, постигне сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 Кривичног законика, те су неосновани жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал да је првостепени суд дајући пренаглашен значај олакшавајућим околностима, а притом не ценећи степен угрожености заштитног добра, окривљене ББ, ВВ, ГГ и ДД осудио на преблаге казне.

Жалбени наводи браниоца окривљене ГГ којима истиче да првостепени суд приликом одмеравања казне није у довољној мери ценио олакшавајуће околности на страни окривљене, те указује другостепеном суду и да је окривљена у другом стању, не могу довести до блаже осуде, јер је првостепени суд, како је претходно наведено, олакшавајућим околностима које је утврдио на страни окривљене, у одсуству отежавајућих, дао одговарајући значај и правилно закључио да је казна затвора у трајању од пет година, нужна да се утиче на окривљену да убудуће не чини кривична дела.

Неосновани су и жалбени наводи браниоца окривљеног ДД да је казна на коју је његов браћеник осуђен - превисока, те да првостепени суд није на правилан начин ценио да је окривљени признао извршење кривичног дела из члана 246 став 1 Кривичног законика и тиме умногоме олакшао вођење кривичног поступка, чињеницу да је неосуђиван и да је отац троје деце, будући да је наведеним околностима првостепени суд како је напред наведено, дао одговарајући значај приликом одмеравања казне, а будући да се у жалби не наводи ниједна нова чињеница која би евентуално утицала на блаже кажњавање, жалба је и у овом делу одбијена као неоснована.

Неосновано се жалбом браниоца окривљеног ВВ, адвоката Мирка Стојановића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Данијеле Стојановић првостепена пресуда побија и у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, јер је, првостепени суд правилном применом одредбе члана 262 ЗКП, донео одлуку којом је обавезао окривљене да накнаде трошкове кривичног поступка, која је логичан след осуђујуће пресуде.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, притом указује да је, између осталог, одредбама члана 264 став 4 ЗКП прописано, да уколико се после доношења одлуке о трошковима, утврди да би плаћањем трошкова било доведено у питање издржавање окривљеног и лица која је он дужан да издржава (за које утврђење је потребно достављање одређених доказа) председник већа, односно судија појединац може посебним решењем ослободити окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Жалбом Тужиоца за организовани криминал оспорава се закључак првостепеног суда да нема доказа да је окривљени АА извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика и истиче да је оваква одлука последица погрешне оцене изведених доказа, те да разговори између сада осуђеног ЂЂ и окривљеног АА, као и између сада осуђеног ЂЂа и окривљеног ББ представљају доказ да је у оквиру организоване криминалне групе, улогу имао и окривљени АА, који је транспортовао опојну дрогу са подручја АП КиМ на територију општине Бујановац - село Велики Трновац.

Према ставу оптужбе, докази који су изведени на главном претресу, пре свега садржина аудио записа пресретнуте телефонске комуникације неспорно указује да је дана 29.01.2016. године, по налогу сада осуђеног ЂЂ, окривљени АА са подручја АП КиМ од за сада НН лица преузео и до села Великог Трновца пренео осам пакета опојне дроге канабис у количини од 5.400 грама, да их је око 15,40 часова предао окривљеном ББ, који је потом тако спаковану дрогу из Бујановца у вечерњим часовима, односно у току ноћи 29./30.01.2016. године, аутобусом транспортовао до Суботице.

Наиме, према жалбеним наводима, кривичноправне радње окривљеног АА се несумњиво могу утврдити из аудио записа снимљених пресретнутих телефонских разговора које је обављао са сада осуђеним ЂЂ, јер у разговору од 30.01.2016. године у 9:47:37 часова, окривљени ЂЂ потврђује долазак окривљеног ББ и о томе обавештава окривљеног АА речима: “Дошао је друже мој, мој рођак”, након чега је сада осуђени

ЂЂ утврдио да се не ради о очекиваној количини опојне дроге, те истог дана у 10:24:10 часова у телефонском разговору обавештава окривљеног АА да није испоручена наручена количина од 8 килограма опојне дроге марихуана, наводећи да за то носе кривицу и ББ и АА, па тако каже: “И ти си крив јер ниједан није проверио... .., јебо му мајку, није бре осам мајмуне... требало је проверити колико је је ли пет или осам”, на шта АА одговара: “Не знам бога ми шта да ти кажем како сам узео тако сам и дао”. Доказ на основу ког се и утврђује тачна испоручена количина опојне дроге је, према наводима Тужиоца за организовани криминал, и разговор између сада осуђеног ЂЂ и ЕЕ од 30.01.2016. године у 13:20:41 часова, у којем ЂЂ каже: “Ево што бре тако ујаче, па није добро уопште...па нема ту осам него пет и по, пет и четресто, кад си узео што ниси гледао колико је ко ти је рекао осам јебом му фамилију, јер они ће да те баце у ђубре да те запале...”.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд правилно закључује да сви цитирани телефонски разговори – вођени између сада осуђеног ЂЂ и окривљеног АА указују да они разговарају о нечему о чему не желе јасно да говоре, те да ни разговори вођени између сада осуђеног ЂЂа и окривљеног ББ, те сада осуђеног ЂЂ и ЕЕ (...) у односу на кога је Тужилаштво за организовани криминал одустало од гоњења, не могу довести до несумњивог закључка да је окривљени АА постао члан групе, а посебно имајући у виду да није забележен ниједан телефонски контакт између окривљеног АА и окривљеног ББ. Наиме, из разговора ЕЕ и сада осуђеног ЂЂ произлази да сада осуђени ЂЂ даје налоге и инструкције ЕЕ, у односу на кога је Тужилаштво одустало од гоњења, а са окривљеним АА разговара само уопштено “где си, шта радиш”.

Стога, будући да одбрана окривљеног АА којом негира извршење кривичног дела, а пре свега наводи на главном претресу, да су (у разговорима где се помињу "жене") разговарали о дувану, није демантована ниједним изведеним доказом, да ниједан материјални доказ не повезује окривљеног АА, а како то правилно закључује првостепени суд, са групом, да на њега не указују ни прикривени иследници, да приликом претреса његове куће није пронађена опојна дрога, као и да ДНК вештачењем нису пронађени његови биолошки трагови на дроги, те да на њега не указује ниједан од окривљених, нити постоје сведоци, правилан је закључак првостепеног суда да у односу на њега нема таквих доказа на основу којих би суд са потребном извесношћу, како је то прописано одредбама члана 16 став 4 ЗКП утврдио да је окривљени АА извршио предметно кривично дело.

Стога, жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал да се из цитираних пресретнутих телефонских комуникација извесно може извући закључак да се разговори између свих лица воде о идентичној количини одређене ствари, представљају само индицију, а никако несумњив доказ да је окривљени АА са подручја АП КИМ од за сада НН лица преузео и до села Велики Трновац пренео осам пакета опојне дроге канабис у количини од 5.400 грама, где их је око 15,40 часова предао окривљеном ББ.

Побијајући првостепену пресуду и у делу којим је окривљени ББ ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, Тужилац за организовани

криминал, истиче да је таква одлука резултат погрешне оцене доказа, посебно указујући да је окривљени ББ потписао потврду о одузимању предмета, а да првостепени суд без провере његове одбране да муниција није његова и да није знао за њихово постојање, исту прихвата и поред тога што материјални докази – потврда о одузетим предметима МУП РС, УКП, СБПОК Ку.бр.87/16 од 22.06.2016. године и записник о претресању стана и других просторија МУП РС, ДП, УКП, СБОК, ОЗСКН Ку.бр.87/16 од 22.06.2016. године, коме није приговорио и без примедби га потписао, представљају доказ да је извршио кривично дело које му је стављено на терет.

Супротно изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је одбрану окривљеног ББ, којом је негирао извршење кривичног дела и поред тога што су два метка различитог калибра пронађена претресом породичне куће у селу Велики Трновац, правилно прихватио, те будући да у овом делу нису на несумњив начин доказани наводи оптужног акта, правилно на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, донео ослобађајућу пресуду. Наиме, правилно је првостепени суд оценио одбрану окривљеног да живи у кући са бројном породицом, да је муниција нађена у гостињској соби коју користи његов брат, а која одбрана није оспорена од стране тужиоца у овом делу.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је имао у виду и преостале наводе у изјављеним жалбама, о којима није било посебно речи, будући да су без утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Имајући у виду напред наведено, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је на основу одредбе члана 457 ЗКП, донело одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-самостални саветник
Гордана Ивковић, с.р.

Председник већа-судија
Вучко Мирчић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић